

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **M. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 12. 2018, č. j. MPSV-2018/259272-914, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 6. 2. 2020, č. j. 16 Ad 23/2019-76, vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 10 Ads 91/2020, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á**.

II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 19. 11. 2020 se žalobce (navrhovatel) domáhal určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích). Z jeho návrhu je patrné, že se domáhá vydání rozhodnutí o jeho žádosti o ustanovení zástupce ve shora označené právní věci, vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 10 Ads 91/2020.

[2] Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen „návrh na určení lhůty“). Podle § 174a odst. 7 tohoto zákona pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

[3] Ze spisu vedeného ve věci sp. zn. 10 Ads 91/2020 je zřejmé, že o návrhu na ustanovení zástupce bylo již rozhodnuto usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2020, č. j. 10 Ads 91/2020 – 17, které bylo navrhovateli doručeno dne 1. 6. 2020. Navrhovatel byl s tímto usnesením nepochybně seznámen, neboť na ně reagoval podáním ze stejného dne. Řízení o kasační stížnosti, vedené pod sp. zn. 10 Ads 91/2020, bylo navíc skončeno, a to usnesením ze dne 8. 7. 2020, č. j. 10 Ads 91/2020 – 22, které bylo navrhovateli doručeno dne 18. 7. 2020 a téhož dne nabylo právní moci.

[4] Nejvyšší správní soud tedy již v dané věci učinil navrhovatelem požadovaný procesní úkon. Soud proto v souladu s § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích návrh na určení lhůty zamítl.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. prosince 2020

JUDr. Radan Malík
předseda senátu